

Research into Higher Education,/ England. Open University Press, London, 1992.

3. Ivanauskienė, V., Cervin S. *Socialinio darbo praktinių gebėjimų lavinimas mokomojo praktika. Mokomoji socialinio darbo praktika. /Socialinis darbas. patirtis ir metodai 2010* 5(1)

4. Jezerskytė, E., Janiūnaitė, B. *Dėstytojo inovacinės veiklos bruožai tobulinant studijų programas: besikeičiančios edukacinės paradigmos kontekstas./ Jaunųjų mokslininkų darbai. Šiaulių universitetas. Šiauliai: Šiaulių universiteto leidykla. 2009, nr. 1(22).*

5. Kaminskienė, L., Pundzienė, A., Baršauskas P. ir kt. *VESP studentų praktikos organizavimo sistemos./Lietuvos galimybių studija. 2011./ Prieiga per internetą: http://www.esparama.lt/es_parama_pletra/failai/ESFproduktai/2011_VESP_Galimybiu_studija.pdf [žiūrėta 2016-10-22].*

6. Kondratavičienė, V., Sajienė, L. *Praktinio mokymo realioje darbo vietoje modernizavimo vertinimas: studentų požiūrio tyrimas. /Profesinis rengimas: tyrimai ir realijos, Nr. 13. Kaunas; VDU, 2007.*

7. *Lietuvos respublikos mokslo ir studijų įstatymo aktuali redakcija. /Prieiga per internetą http://www3.lrs.lt/pls/inter3/dokpaieska.showdoc_l?p_id=343430&p_query=&p_tr2= (Žin., 2009, Nr. 54-2140,61,101) [žiūrėta 2016-10-10].*

8. Matonytė, I., Palidauskaitė, J. *Studentų praktika: nuo konceptualizavimo link jos atlikimo Lietuvos savivaldybėse vertinimo./Viešoji politika ir administravimas. 2011, T. 10, Nr. 2.*

9. Norkutė, O., Stasiūnaitienė E. *Universitetinių studijų praktikos kokybiniai parametrai. /Aukštojo mokslo kokybė = The quality of higher education. Nr. 8 (2011). Kaunas: VDU.*

10. Olsen, D. G. *Constructivist principles of learning and teaching methods. Education, 1999. vol. 120.*

11. Petrauskienė, A., Raudeliūnaitė, R., 2009. *Studentų mokymosi veiksniai atliekant socialinio darbo praktiką./Mokslo darbai. MRU.2009.*

12. Stasiūnaitienė, E., Norkutė, O. *Praktika universitetinėse studijose, kaip studentų įsidarbinamumo gebėjimų įgijimą skatinantis veiksnys. /Profesinis rengimas: tyrimai ir realijos VDU 2012/ 23.*

13. Tereševičienė, M., Gedvilienė, G. *Mokymasis grupėse ir asmenybės kaita./Monografija. Kaunas.2003.*

14. Zubrickienė, I., Adomaitienė, J., *Teorijos ir praktikos integralumas studentų patirties ir vertinimo požiūriu. /Andragogika, 2013, 1 (4).*

Муц Луай (Запоріжжя, Україна)

ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Інтеграція України в Європейське співтовариство, економічні та соціополітичні зміни в країні зумовлюють потреби ринку праці, держави у висококваліфікованих фахівцях, здатних творчо працювати, обмінюватися передовим досвідом, установлювати контакти і співпрацювати із зарубіжними партнерами та формують додаткову мотивацію до оволодіння іноземною мовою як засобом міжнародного спілкування. Серед головних завдань вищої школи, визначених Національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті [1] є формування інтелектуальної та моральної бази, яка допомагає

успішно вирішувати завдання в процесі формування соціокультурних компетентностей з іноземної мови у студентів нефілологічних спеціальностей впродовж усього курсу вивчення як загальної, так і професійно спрямованої іноземної мови. Один із основних принципів Загальноєвропейських Рекомендацій наголошує, що «лише шляхом кращого оволодіння сучасними європейськими мовами можна полегшити спілкування та взаємодію між європейцями з різними рідними мовами заради підтримки європейської мобільності, взаєморозуміння та співпраці й подолати упередження та дискримінацію» [3].

Відповідно до цих Рекомендацій *щодо рівня володіння іноземною мовою студенти вищих навчальних закладів повинні «володіти уміннями вільно висловлюватися без суттєвої витрати часу на пошук адекватних мовних засобів у процесі досягнення ними соціальних, академічних і професійних цілей»* [3, с. 24]. Є. Пассов зазначає, що якісна мовно-фахова підготовка фахівців «з суто особистої потреби виростає до насправді державних масштабів, стає національним капіталом. Можна без перебільшення сказати, що іншомовна грамотність є економічною (і дипломатичною – О. Сніговська) категорією». Інтегруючись з різними науками і виробництвом, вона переростає у безпосередньо виробничу силу. Отже, глибокі знання студентів з іноземної мови стають соціальним замовленням суспільства, набуваючи стратегічно-політичної цінності, та розглядаються як обов'язкова складова професійної підготовки майбутніх фахівців із міжнародних відносин.

Мовна підготовка в умовах формування міжнародних відносин – це систематичне удосконалення знань офіційних мов ЄС та НАТО, насамперед англійської, німецької та французької, для професійного та ефективного виконання завдань, пов'язаних з європейською та євроатлантичною інтеграцією України.

Таким чином, мовна професійна підготовка майбутніх спеціалістів у системі вищої освіти має сформувати соціокультурні та лінгвокраїнознавчі знання; забезпечити вільне володіння розмовною іноземною мовою, нормативно-правовою та галузевою лексикою, вміннями та навичками складати офіційні документи міжнародної співпраці; бути толерантними до інших людей, розуміти традиції та звичаї інших культур; навчити особливостям ведення бізнесу, національних особливостей та цінностей в умовах міжнародних відносин тощо.

Література:

1. Указ Президента України «Про Національну доктрину розвитку освіти» від 17 квітня 2002 року, N 347/2002 // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>
2. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38 // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/ru/1556-18>
3. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Науковий редактор українського видання доктор пед. наук, проф. С.Ю.Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.

Секція 2. Праксеологічні засади становлення і розвитку інформаційного суспільства як основи забезпечення сталого розвитку суспільства і держави
